

Com triomfar amb les TIC en la promoció lectora

Índex

1. Per què has de llegir aquest llibre	9
2. Primera part. Dissenyem un projecte de lectura 2.0	13
2.1 Què volem aconseguir	13
2.2 Quines són les pautes de treball	14
2.3 Fitxa model	21
3. Segona part. Propostes de lectura des d'Internet	23
Què és això de la lectura augmentada	23
Els reptes de la lectura	36
El relat digital	48
Poesia oral improvisada	69
Videoresums de la lectura	83
Dinamització de la lectura amb blog	103
Alfabetització visual i desenvolupament de continguts curriculars mitjançant l'àlbum il·lustrat	116
La lectura com a experiència: la lectura a Twitter	129
Els videolits	143
4. Graella de classificació de les propostes de lectura	155
Fitxes.....	156
5. Bibliografia recomanada	175
6. Participants	179

Per què has de llegir aquest llibre

Actualment els que ens dediquem al món de l'ensenyament ens trobem inserits en una societat de la informació totalment digitalitzada, on el nostre alumnat conviu amb (i moltes vegades, per) les tecnologies. A més, la lectura ha augmentat gràcies a la xarxa, malgrat l'opinió de molts detractors que s'entesten a pensar que la lectura i les TIC són conceptes excloents i enfrontats,¹ mentre que els adolescents funcionen sistemàticament amb l'ús d'eines 2.0.

Aquest panorama implica que l'escola s'ha de posar al seu nivell (i evitar que es considere una institució desfasada, inútil, desmotivadora i poc atractiva) i necessita d'un canvi ideològic i metodològic, la qual cosa implica la recerca d'un equilibri entre aquells que intenten ensenyar i qui busca aprendre. Aquest canvi pot donar-se gràcies als mitjans tecnològics ja que arriben a ser integradors fent-

.....
¹ MILLÁN, J. A. (coord.) *La lectura en España. Informe 2008. Leer para aprender*. Espanya, FGSR i Federación de Gremios de Editores de España, 2008. Publicació en línia: <http://www.lalectura.es/2008/informe2008.pdf>. JUAN MATA (MILLÁN 2008: 209-219), en «Leer cómo, enseñar qué (los formadores en lectura)». La lectura es veu amenaçada per les noves tecnologies.

ne un ús adequat, atenen millor la diversitat i posen en joc totes les competències bàsiques, les quals han adquirit especial protagonisme arran de la implantació de la LOE (2006).

No hem d'entendre l'accés a Internet com un obstacle que perjudica i dificulta el dia a dia de l'aula, sinó com un benefici dirigit, especialment, a aquells alumnes amb menys possibilitats; un assoliment a l'atenció a la diversitat. El professorat necessita un bon coneixement dels continguts propis de la disciplina impartida i uns sabers sobre didàctica de la llengua i la literatura perquè es produísca el canvi metodològic esmentat, però, també, necessita endinsar-se sense temor en el món de les tecnologies per a l'aprenentatge i el coneixement.

L'obra que ara et presentem parteix d'aquesta realitat educativa i va adreçada fonamentalment al col·lectiu docent; tant als professors veterans com als futurs, als que s'arrisquen a innovar com als que tenen por al canvi, als motivats com als desmotivats, als que treballen les possibilitats educatives de la lectura com als que encara en desconeixen la riquesa, als que fan servir les TIC com als que no n'han tingut l'opció i no s'hi han atrevit.

I ens adrecem a ells amb un doble propòsit: d'una banda, mostrar-los tot un ventall de pràctiques lectores que s'han vist afavorides per l'ús de les tecnologies així com pel treball conjunt entre educadors i educands i, de l'altra, ajudar-los a dissenyar seqüències didàctiques perquè el treball a l'aula esdevinga més enriquidor i motivador per a tots els implicats.

No obstant això, la nostra pretensió no és la d'oferir un manual magistral que decidisca allò que està bé i allò que no. Simplement, suposa una espenta per donar a conèixer als interessats una tasca que ha sigut possible i s'ha desenvolupat gràcies a les iniciatives individuals en l'àmbit privat d'una part d'aquest mateix col·lectiu que malgrat no disposar del suport institucional, està convençut de la necessitat d'ampliar l'ús dels recursos tecnològics i digitals en el procés d'aprenentatge.

Com assenyala Jenkins,² hauríem d'ensenyar lectura i escriptura utilitzant els mitjans tecnològics sense por. Per què? Doncs perquè l'ús de maneres noves de lectura i d'escriptura inclou tant la manera tradicional com la que aporten els mit-

.....

² JENKINS, H. *Confronting the Challenges of Participatory Culture: Media Education for the 21st Century*. Barcelona, John D. and Catherine T. MacArthur Foundation, 2006.

jans digitals; no és una qüestió d'eliminar tot allò aconseguit i substituir-ho, més aviat cal entendre-ho com una expansió que s'adequa als nous temps.

La utilització de diversos formats (electrònics) per a la realització d'una mateixa activitat s'ha d'entendre en clau molt positiva ja que fer servir únicament el llibre de text obliga que tots els estudiants hagen de llegir el mateix i limita les oportunitats dels alumnes d'incorporar-se a la cultura compartida i escrita del segle XXI.

Amb aquest projecte que plantegem, continuem i defensem el paper que els docents tenim en aquesta aventura anomenada educació (i que realment és el que sabem i volem fer): el paper de guia, cosa significativa pel que fa a un canvi de mentalitat en l'àmbit educatiu, on el professor passa de ser una figura relativament impositiva i font dels sabers a tindre una funció orientadora integrada en el grup. Considerem que aquesta disposició per part del professorat té un paper important en les iniciatives dirigides a la reducció del fracàs escolar.

Aquesta obra planteja reptes nous; per a alguns, suposa tirar-se des d'un avió pensant (únicament pensant) que van sense paracaigudes; per a altres, l'intent de millorar la pràctica docent ajudant-se de noves eines i coneixent i aprofitant recursos nous. Però, per a tots, sigues qui sigues, realment paga la pena intentar-ho, n'estem convençuts.

PRIMERA PART

Dissenyem un projecte de lectura 2.0

Què volem aconseguir

Objectius

Presentar alguns exemples d'ús de les noves tecnologies per a treballar amb els gèneres literaris en Secundària, PQPI i Batxillerat (encara que també poder ser adaptats a altres nivells).

Mostrar com treballar els textos funcionals, els quals també permeten la lectura comprensiva i la reelaboració.

Donar a conèixer les possibilitats d'explotació d'algunes eines en línia per a la comprensió, la reelaboració i la creació de textos escrits i multimèdia.

Mostrar seqüències d'activitats, projectes de treball cooperatiu i models d'avaluació.

Quines són les pautes de treball

A l'hora de proposar-nos posar en marxa un projecte de lectura des del web 2.0 cal tindre en compte tres moments clau. En primer lloc, la planificació per part del professorat del projecte, és a dir, el que hem de tindre present abans. En segon lloc, el plantejament de la pràctica a classe i, finalment, l'avaluació i les conclusions que se n'extrauen després.

Objectius

La planificació per part del professorat parteix d'un objectiu principal. La lectura organitzada o prescrita a classe necessita ser plantejada com una activitat que, a més de lúdica, tinga un sentit acadèmic, una finalitat concreta en la qual ens detindrem a examinar en algun moment les consecucions de l'objectiu programat i sobre el qual caldrà dissenyar pràctiques perquè el lector-alumne fixe els aprenentatges que pretenem.

Per exemple, si volem aconseguir l'objectiu d'aprenentatge del discurs directe i indirecte de la narració, caldrà dissenyar activitats per a reescriure i transformar textos narratius en teatrals o senzillament dialogats i traslladar-los al llenguatge multimèdia (àudio o vídeo) després de dissenyar una situació de comunicació real o fictícia.

Al costat de l'objectiu principal, s'han de preveure alguns objectius més que acompanyen l'activitat, no gaires. Aquests poden ser de caire lingüístic, tecnològic, conductual..., i s'han d'establir clarament i relacionar-los amb les competències. En la matriu d'avaluació que s'haurà de dissenyar es veuran amb claredat.

A més, és important la motivació i la contextualització de l'activitat. Malgrat que bona part de l'alumnat accepta la regla que «ara toca tal activitat perquè el llibre o el professor ho diu», si compartim amb ells la causa per la qual treballarem d'una manera concreta i quins seran els objectius pels quals aprendran a fer coses, alhora que hi donem una dimensió social i cooperativa a l'activitat, augmenta la col·laboració de l'alumnat i dona més sentit al seu aprenentatge.

Participants

Tots hem experimentat que cada centre, any escolar i grup-classe presenten variacions notables en el pla de la motivació, dels coneixements previs, de la implicació en les tasques, de l'organització, etc. Les activitats amb les TIC requereixen certa disciplina, unes normes de funcionament i cooperació per tal d'igualar la base sobre la qual podem dissenyar l'activitat. És important conèixer l'alumnat i treballar prèviament la millora de certes actituds negatives abans d'endinsar-nos en els projectes. Els mínims d'ordre, puntualitat, atenció i col·laboració s'han de plantejar com a necessaris.

El grup de treball de qualsevol pràctica està format per participants interns, és a dir, per l'alumnat del grup amb què es treballa. No obstant això, la presència de participants externs com ara altres alumnes del centre o alumnes d'altres centres, n'és una possibilitat. A més, l'alumnat disposa d'unes característiques específiques que s'han d'aprofitar a l'hora de dur a terme els projectes.

Recursos i material

Cada centre és una realitat diversa que no ens ha de parar en les nostres iniciatives, sinó al contrari. De segur que trobem col·legues que es plantegen una millora en la manera de dur a terme l'ensenyament. D'altres que volen començar a innovar o a reflexionar sobre les seues pràctiques educatives. La majoria estem sempre insatisfets. Hi manca crear un equip, per reduït que siga, per a plantejar un treball cooperatiu i, si es pot, interdisciplinar.

Pel que fa al material de què hom disposa, ja pocs centres es troben infradotats. Pantalles i canons de projecció, pissarres digitals, ordinadors a l'aula d'Informàtica i en cada aula, connexió a Internet..., en aquest cas la diferència rau en la quantitat de material de què disposem, però també de la nostra disposició a conèixer-lo i usar-lo. Aquesta és la vertadera clau de volta de la revolució de les TIC: la predisposició del professorat a introduir la tecnologia com una eina més de la docència, ni que siga en una proporció reduïda.

A més, hem de conèixer des del principi del curs si l'alumnat que tenim disposa d'ordinador i d'Internet a casa. A més, caldrà informar els pares i les mares que necessitarem que els seus fills disposen d'unes hores determinades a la setmana per

a fer treballs en línia, per exemple. La majoria dels estudiants ja tenen ordinador i connexió a Internet. En pocs casos, els pares no els permeten navegar a soles. Cal informar-los de la nostra necessitat acadèmica que els usen un període o temps determinat. D'altra banda, podem fer ús de l'aula o les aules d'Informàtica del centre –si és de Secundària– per tal de dedicar-hi unes hores a l'activitat programada.

Podem desglossar les eines digitals en quatre grups:

Les plataformes on presentar les activitats i relacionar-se: blog, wiki, Wix, Edmodo, Twitter, Moodle, Facebook.

Les aplicacions específiques per a la col·laboració en línia: Drive, wiki.

Els webs d'allotjament dels documents i el multimèdia per a enllaçar o incrustar en la plataforma: Drive, Slideshare, Scribd, Youtube, Ivoox, Flickr o Picasa.

Les aplicacions en línia o programes d'ordinador per a elaborar els productes textuais i multimodals: PhotoStory3, Windows Movie Maker, Voki (avatars parlants), ToonDoo, Edu.glogster (pòster digital).

En Internet hi ha moltíssims tutorials en vídeo, en format presentació i en text sobre totes les aplicacions i plataformes més usades en educació. Convé familiaritzar-s'hi abans d'utilitzar-les a l'aula. En cas que no se'n troben o bé que hom vulga utilitzar d'una manera particular el recurs, el professorat pot elaborar el tutorial de manera senzilla fent captures de pantalla amb els passos que s'han de fer i pot traslladar-les a les diapositives d'una presentació o bé elaborar un vídeo senzill. Més fàcil és redactar un text amb els passos principals de l'ús d'una aplicació.

Seguiment. L'ús del diari

El professor i els companys del grup classe haurien de resseguir els aprenentatges, les dificultats i les seues solucions per mitjà d'un diari col·lectiu i en línia que podria redactar-se després de cada sessió o bé setmanalment, des de casa. Aquesta tasca hauria de plantejar-se per a tot el curs escolar, de manera individual o grupal i en una plataforma determinada.

Si es tria un blog d'aula, l'alumnat pot escriure-hi al final de la setmana un diari de classe amb els principals continguts apresos, les valoracions i les dificultats i s'hi pot acompanyar de documents trobats a la xarxa o creats per ells, o il·lustrar l'entrada amb una imatge.

Si es tria un document compartit de DRIVE (normalment privat), es comparteix en línia i cada dia o setmana un alumne diferent assumeix la secretaria per a redactar el diari compartit d'aula.

La idea del dietari és important per a no perdre de vista la manera com els estudiants s'impliquen i aprenen a les classes, els dota de més responsabilitat, els ajuda a aprendre els uns dels altres i genera més igualtat entre ells.

Calendari

Per a dissenyar les activitats convé fer una previsió del temps que ens ocuparà tot el procés, una temporització, i inserir-la en un calendari amb els terminis concretats. En la nostra experiència, les previsions solen quedar-se curtes ja que alguns passos requereixen més temps del previst, però amb la pràctica la temporització serà més realista.

Espai de treball

Cal desterrar la idea de fer llegir a casa i sense cap altra activitat que no siga la d'un examen de comprensió del text, o la de respondre a un qüestionari o elaborar un treball escrit. Atenció, aquests objectius també són vàlids, però no podem deixar els estudiants sols enfrontant-se a la lectura per a interessar-nos al final per ells. Sigui com sigui el que programem, cal centrar l'interés i els objectius de cada llibre des de l'inici. Hem de preguntar-nos pels coneixements previs sobre l'autor, el llibre, l'època; emmarcar l'obra i el gènere en el context; proposar les activitats que es faran abans, durant i després de la lectura; concretar alguns objectius d'ensenyament-aprenentatge així com la manera diversificada, si es pot, d'avaluar el que han llegit. Per aquest motiu cal també donar a la lectura el relleu que té en l'assignatura i atorgar una puntuació justa per a la consecució d'objectius previstos.

Treball a l'aula

A l'aula, normalment es presenta amb canó o pissarra digital l'activitat TIC, els recursos o les eines, els tutorials per a manejar-los i s'ofereixen alguns (bons) mo-

dels ja elaborats per companys de cursos anteriors o bé d'altres centres a fi que visualitzin la forma i el contingut del producte que es farà.

Treball a casa

Certes aplicacions permeten el treball cooperatiu en línia de manera que un grup podria treballar de manera sincrònica sobre un document escrit, una presentació, un formulari, etc. (Drive, Zoho). Qualsevol xat en línia permet estar interconnectats els membres del grup per a l'execució de les tasques (Drive, Gmail, Hotmail, Skype...).

Assignació de tasques

Depèn com s'haja dissenyat l'activitat, individualment o grupal, és important decidir les tasques de cadascú en el grup o el tipus de treball que es farà d'una manera individual.

El treball grupal és el preferit pels més menuts i l'individual, pels més grans, a Batxillerat, per exemple. Això pot ser per la mala experiència que han tingut en cursos anteriors en la qual no tots els membres del grup hi aportaven de manera equitativa a la consecució de l'activitat.

Per això és important l'assignació de rols en un grup de treball: secretari, portaveu, redactor, publicador, tècnic de so, fotògraf,... o bé, delimitar molt bé quina és la part en què cadascú entra en acció. Els grups poden funcionar basant-se en el que sap fer cadascú, o bé en el que pot ensenyar l'un a l'altre o en la col·laboració constant en cada una de les etapes.

D'altra banda, la possibilitat d'elecció és un aspecte motivador que està estretament vinculat amb l'opcionalitat, és a dir, amb el fet de poder triar entre fer una activitat o una altra, entre utilitzar una eina concreta o una altra, entre triar una lectura o una altra, entre fer una pràctica en grup o de manera individual.

Termini i puntuació

Cada tasca ha de tenir una temporització palesa per als alumnes de manera que puguin complir el termini de presentació o difusió de l'activitat. Per a aconseguir-ho, els calendaris de classe o en línia (Google calendar) són molt útils perquè

l'estudiant visualitze les etapes i el temps que necessitarà en la tasca, així com la data de lliurament.

Una de les maneres de responsabilitzar l'estudiant en el seu aprenentatge és recordar-li la importància de la puntualitat en el lliurament dels treballs. Però no podem tancar totalment la porta quan el bon hàbit no està aconseguit encara. Per això s'ha d'introduir la penalització en el retard del lliurament. Un lleu percentatge de la nota es perd i en un termini que no excedisca la setmana, per exemple, pot ser una norma.

Les activitats en xarxa o amb aplicacions que s'han programat han de tenir un seguiment i una valoració important en la nota del trimestre i del curs.

Com a referència, el percentatge ha de ser aproximadament el mateix que el temps dedicat a presentar-les, realitzar-les i avaluar-les. Normalment s'ha de presentar al grup classe una matriu o rúbrica d'avaluació dels objectius amb diferents graus de consecució per tal que l'estudiant conega com serà qualificat en la tasca.

Poden incloure observacions del procés, de la cooperació i dels resultats aconseguits. També es pot dissenyar en col·laboració amb el grup alguns objectius de la rúbrica a fi d'implicar-los responsablement en el seu procés d'aprenentatge.

Avaluació del procés i resultats

Avaluació del professorat

S'han complit els objectius plantejats? El disseny de la matriu de valoració per a cada tasca ens ha de servir per a avaluar el procés i el resultat de l'activitat concreta que hem dut a terme durant algunes sessions. Tant el disseny com l'avaluació, podem compartir-los amb els estudiants en el grau que considerem.

Avaluació conjunta a l'aula

L'avaluació conjunta a l'aula pot executar-se de manera anònima o en grups, pot ser vinculant o no per al professorat, però té la missió que els alumnes sàprien com s'aplica una rúbrica que pretén «objectivar» el grau d'algunes consecucions així com també implica els estudiants i els fa responsables. Molts no voldran «posar nota» als companys per causes distintes. És un fet. Però convé dialogar i convèncer-los de la importància de compartir l'avaluació perquè quan s'impliquen d'aquesta manera es preocupen més, també, dels seus propis resultats i treballen millor.

Sempre han de tindre la rúbrica o matriu davant, i no ha de ser molt extensa. Hem de buscar no massa objectius observables i en pocs graus de consecució. Una rúbrica senzilla que ells puguen observar i aplicar no ha de sobrepassar cinc objectius i en tres o quatre graus de consecució.

L'avaluació general de l'activitat pot fer-se també amb altres plantejaments, com ara preguntes, per exemple: què hi hem après (a fer) cadascú, què ens ha agradat més de l'activitat, què sabem ara que no sabíem, què hem après dels companys, etc.

Autoavaluació de l'alumne

De manera complementària és bo que l'alumne s'autoavalue al final d'una activitat, seqüència o projecte amb la rúbrica comuna i que pugua contrastar-ne el resultat amb el del professor o els companys. L'avaluació s'enriqueix com més gent hi participe.

Assoliments

Cal, finalment, dur a terme una avaluació de tota l'activitat, seqüència o projecte pel professor. Alguns punts observables són: els objectius compartits o no pels alumnes, el grau de motivació de l'alumnat, la cooperació dels grups, el grau de consecució dels objectius programats, el grau d'utilitat i validesa de l'aplicació usada, el grau d'utilitat i validesa del tutorial usat, les necessitats detectades que no s'han tingut en compte i la temporització acomplida.

Propostes de millora

Hem d'observar-hi la causa per la qual no s'han aconseguit determinats objectius per a modificar en el futur la programació. També hem de fer autocrítica a l'hora d'analitzar el disseny de l'activitat perquè tal vegada no hi hàgem tingut en compte dificultats extra de l'alumnat, els baixos coneixements previs, el mal ambient del grup, els problemes a casa per a treballar amb l'ordinador, el desconeixement d'un ordinador, la poca capacitat d'investigació, citació, relació, i mil més.

Normalment, els no assoliments són deguts a una planificació incorrecta de l'activitat per tal com se'ns escapen dades individuals o grupals necessàries per a dissenyar-la de manera productiva. Així doncs, caldrà fixar-nos en quina part del procés hi ha hagut una informació o previsió distorsionada per a reforçar o modificar l'aspecte que ha fallat de cara a properes aplicacions del projecte lector TIC.

Fitxa model

	(Títol de la pràctica)
1. Objectius	
2. Participants	
3. Recursos i material	
4. Calendari	
5. Espai de treball	
6. Assignació de tasques	
7. Terminis i puntuació	
8. Avaluació	
9. Assoliments	
10. Propostes de millora	

SEGONA PART

Propostes de lectura des d'Internet

Què és això de la lectura augmentada

Maite Monar van Vliet

«Los requisitos para considerar actualmente a una persona como alfabetizada han aumentado como resultado de las nuevas tecnologías que, es bueno tenerlo en cuenta, llegaron para quedarse»

EMILIA FERREIRO

Experiència en primera persona

Hui dia l'alfabetització digital del ciutadà es fa necessària, a l'escola es plantegen grans desafiaments en l'aprenentatge de l'alumnat i en el paper que la lectoescriptura ocupa en la formació de les persones, a més hi ha una demanda de la incorporació de les TIC a l'aula ja que ofereix possibilitats per a afavorir la lectura, l'escriptura i el treball d'investigació. Aquest és el motiu pel qual vaig decidir crear i posar en marxa durant el curs escolar 2008-2009 la lectura augmentada, pràctica lectora que consisteix a crear un únic espai web grupal sobre la lectura triada en cadascuna de les avaluacions. Durant el curs escolar 2013-2014, la lectura augmentada continua sent la pràctica que utilitzem per a treballar les lectures triades en Batxillerat i Secundària.

Què és Wix?

La plataforma digital que hem fet servir és Wix,³ un editor en línia que permet crear un lloc web gratuït amb facilitat, sense codis de programació. Pots triar entre centenars de plantilles web predissenyades i, amb la simple funció d'arrossegat i col·locar, tindràs una gran llibertat de creació de la teua interfície. A més, s'hi poden incrustar tota mena d'objectes: vídeos, àudios, presentacions o pòsters digitals.

Objectius

L'objectiu principal de la pràctica és treballar trimestralment la lectura plantejada de manera conjunta amb l'ús d'una plataforma digital. Com a objectius específics, cal assenyalar-ne tres bàsicament: desenvolupar la capacitat lectora i la capacitat tecnològica de l'alumnat; ensenyar a treballar en grup i fomentar l'atenció a la diversitat, i, finalment, fomentar la creativitat amb els nous textos originats.

.....
³ www.wix.com.

Participants

La lectura augmentada és una activitat recomanada per a Secundària, Batxillerat i PQPI. En aquesta pràctica cada alumne assumeix un paper determinat i, per tant, atén a la diversitat ja que hi ha un repartiment de tasques voluntari. La manera de participació elegida per cada alumne no és fixa, pot variar en cada avaluació. El professor planteja unes pautes per a tirar endavant el projecte i l'alumnat en decideix la participació.

D'una banda, un grup d'alumnes tria encarregar-se de la creació de la plataforma, el disseny, la presentació, la correcció i el fet de penjar els treballs dels companys en unes dates concretes (normalment els alumnes que decideixen formar un grup per a crear la plataforma per primera vegada solen tindre una mica de por, però a la segona avaluació solen voler continuar i molts altres també hi demanen col·laborar).

De l'altra, i per grups també, la resta d'alumnes elegeix treballar, de les pautes plantejades pel professor, els diferents punts de treball que consideren més interessants. Aquests punts de treball depenen de la lectura triada i dels interessos del professor. Són treballs d'anàlisi de forma i contingut com ara el tractament de personatges, contextos, temàtiques, finals, intertextualitat, paratextos...

A més, el professor pot plantejar la possibilitat que tots els participants elaborin una mateixa activitat individual. Aquest treball sol ser de creació de ressenyes o valoracions de la lectura i aporta una dada més a l'hora d'avaluar la pràctica individual de cada alumne.

Recursos i materials

La lectura proposada sempre es troba a la biblioteca del centre escolar, almenys amb dos exemplars. A més, de vegades, els lectors més avançats deixen l'obra quan la finalitzen als alumnes que no tenen massa clar si participaran en el projecte.

L'únic recurs tecnològic de què ha de disposar el centre educatiu per a dur a terme la lectura augmentada és un projector per a poder presentar la plataforma creada en l'última sessió del projecte. A banda d'aquest requeriment, no es fa in-

dispensable tindre connexió a l'aula durant tot el trimestre ja que els treballs són col·lectius i la majoria d'alumnes disposen d'Internet a casa i, a més, els centres tenen una biblioteca escolar amb ordinadors amb connexió a Internet a l'abast d'aquells que no en tinguen a casa.

El que sí que és necessari és que el grup d'alumnes que ha de crear la plataforma aprenga a utilitzar el Wix. Per a aquest aprenentatge els alumnes encarregats poden fer servir tutorials⁴ de la xarxa presentats a classe o, fins i tot, pot elaborar-los el professorat. Tanmateix, els alumnes d'ESO, Batxillerat o PQPI són capaços, sense cap problema i seguint els passos, de crear un Wix des de casa. Al llarg de les avaluacions s'observa com els alumnes, pel seu compte, van coneixent i aprenent les possibilitats de Wix i fan el seu espai cada vegada més complex. S'ha de tindre present que és un espai web que pot ser visitat, la qual cosa implica que hi haurà un afany de superació per part dels creadors.

Calendari

La temporalització d'una lectura augmentada és d'un trimestre. Si és la primera vegada que es du a la pràctica, la primera setmana de classe (o d'avaluació) es planteja el projecte i es reparteixen les tasques dels alumnes. Una vegada queda decidit el rol que assumeix cadascú, les dues sessions següents es dediquen a l'acostament a la lectura i es presenta un tutorial del Wix. A partir d'aquest moment, els alumnes comencen a llegir l'obra i a preparar els seus treballs.

A més, a l'hora d'estructurar el calendari per a elaborar aquesta pràctica lectora cal tindre en compte tres moments fonamentals.

En primer lloc, cal saber que l'ideal és proposar-ho a l'inici de curs (o almenys a l'inici de l'avaluació) quan el professor planteja les lectures del curs i la possibilitat de fer un espai Wix. El segon moment important ve després del repartiment de tasques, ja que cal fixar una data límit perquè els alumnes envien els seus treballs als creadors-dissenyadors perquè els penguin. Finalment, hi ha la data final de presentació (que sol fixar-se en uns dies abans de l'avaluació

.....

⁴ Tutorial per a fer un wiki: <http://ves.cat/jtIS>.